3

קובי ניב

מחלוקות הר־הבית

כהדיוט גמור אני לא מבין בכלל מה המחלוקת שם בעניין הר־הבית.

אחד מוכיח באותות שהמקום קדוש, ולכן אסור להתפלל בו.

השני מוכיח במופתים שהמקום אינו קדוש, ולכן מותר להתפלל בו.

ולי זה נראה קצת מוזר שכולם מתעקשים כל־כך להתפלל דווקא במקום שהוא לא קדוש.

אבל אם לכם זה נראה בסדר, אז מי אני וגו'.

איך שלא יהיה, נפלה לידי חתיכת מפה של חתיכת הר־בית, בפי שעובדה וקודשה ולהיפך על־ידי שני החבר'ה האלו:

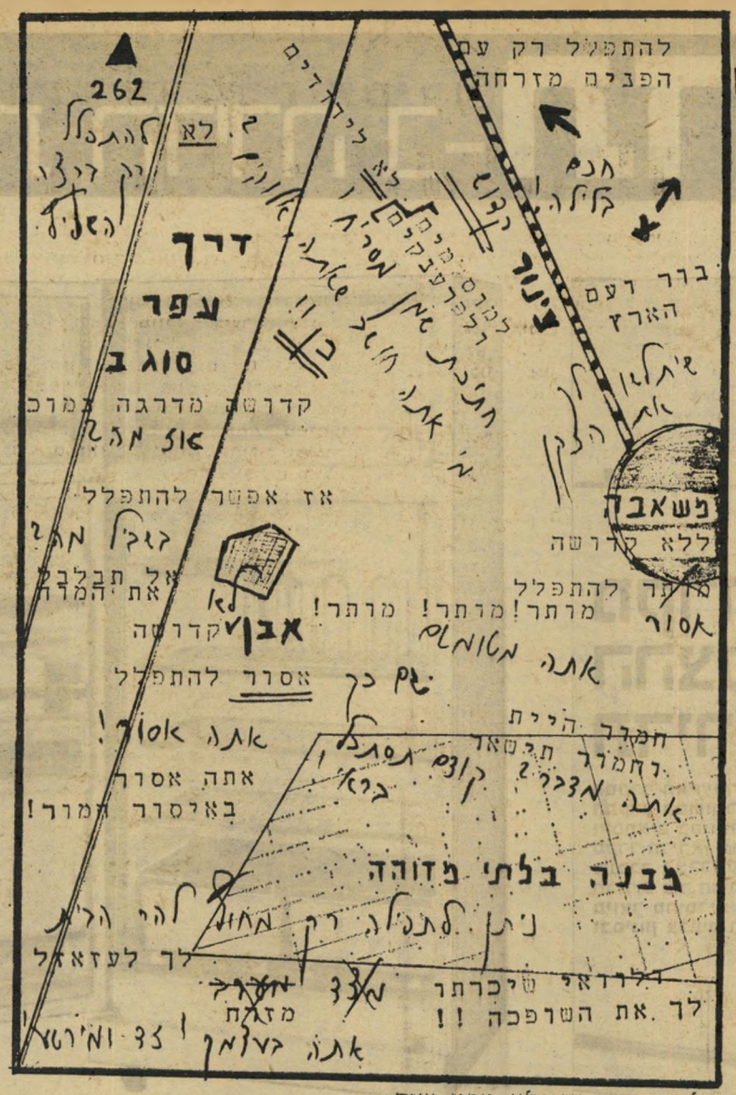

אבל גם מזה אני לא מבין שום דבר.

אבל, כמו שאמרתי, אתם בטח מבינים את זה.

ליכלוכים קטנים

יש כאלה אנשים שהכיף שלהם בחיים זה כל מיני ליכלוכים קטנים, כמו לעבור ליד חבר שמחזר, ואחרי ה„מה נשמע?" לשאול, „נו, ומה שלום אשתך?" וכל מיני כאלה מין.

אבל בזמן האחרון אני שם לב שיש גם כאלה עיתונים שזה הכיף שלהם בחיים,

כמו לפרסם בכותרות גדולות שמישהו נעצר באשמת פריצה, שוד, רצח, ריגול או חבלה, וכל מיני כאלה מין.

אחר־כך, כשמפתבר שהנ"ל נעצר בכלל בטעות, הם ככר לא מפרסמים את זה בכותרות גדולות.

יש כאלה שמפרסמים באותיות בינוניות שהנ"ל שוחרר בערבות.

הוא אומנם פושע גדול, הם מרמזים לך, אבל המישטרה הפראיירית שיחררה אותו בערבות. ורק אם אתה מחטט עמוק־עמוק באותיות הפיצפוניות, מסתבר לך ש־לא פושעים ולא ציפורים — הבחור שוחרר כי התברר שאין שום אשמה.

אבל יש עיתונים יותר ממזריים, שממש נהנים מהליכלוכים הקטנים — אצלם לא תמצא, אפילו באותיות קטנטנות, שהוא בכלל שוחרר.

לגביהם הוא פורץ, שודד, רוצח, מרגל או מחבל, ולא משנה מה שהוא עשה.

הם יודעים, ועליהם אי־אפשר לעבוד בעובדות.

הם עיתונים וציניים.

קופרודוקציה אמריקה - ישראל

להלן החוזה שנחתם בין ארצות-הברית של אמריקה ובין ישראל:

קופרודוקציה אמריקה—ישראל
חוזה הפקה

ארצות-הברית של אמריקה (להלן — אמריקה) תדאג למימון הדרוש, תספק כסף ותהיה אחראית בלעדית על הצד התקציבי של ההפקה.

ישראל (להלן — ישראל) תספק את כוח האדם ותהיה אחראית בלעדית בכל הקשור לנושא אנשים וכוח אדם להפקה.

צוות ההפקה הבכיר (תיכנון לטווח ארוך) יהיה אמריקאי ואילו צוות הייצור והביצוע (תיכנון בשטח וביצוע) יהיה כולו ישראלי.

אמריקה תספק את כל הידע הטכני והמיקצועי הדרוש להפקה.

ישראל תספק ביצוע טכני מיומן בדרגה מיקצועית גבוהה.

ומי מכם שחושב שמדובר בהפקות מהקולנוע טועה טעות מרה — מדובר בהפקות מהחיים.

וזה שוב מוכיח שאין הבדל בין הקולנוע והחיים.

תמים וזכים וטהורים

כשאתה קורא את כל הגירסות בעניין „העסק־ביש" ו„הפרשה", אתה תיכף ומייד רואה שקודם־כל כולם היו בסדר.

כולם תמים וכולם זכים וכולם טהורים.

כך כל אנשי הרשת, רשת גימל גל חדש.

כך האדם השלישי, והשני, והראשון.

כך הקצין הבכיר, והסדיר והמילואים.

כך אברהם־גיון דר־דארלינג־מותק.

כך אמ"ן, והמוסד, והש.ב., והש.ג.

כך דיין, ובן־גוריון, וג'יבלי ופרס, ושוב דיין.

כך איסר, גם הקטן וגם הגדול.

כולם תמים וכולם זכים וכולם טהורים.

ולפי זה אתה מייד מבין שהכל תמיד היה בסדר, ושגם עכשיו בסדר וגם בטוח שיהיה בסדר. יהיה בסדר.

סמוך!

גם הקטן וגם הגדול.

כך הם נראים היום. תמונות שצולמו השבוע מראות את גיבורי „העסק־ביש" ו„הפרשה", כפי שהם נראים היום, עשרים שנה לאחר ההתרחשויות. מי שלא מאמין, יכול לשאול כל־אחד מהם איך הוא נראה.